

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 octombrie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Ocnîța din 09 februarie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 mai 2015, declarate de avocatul Țurcanu Igor în numele inculpatului și inculpatul

Bolbocean Ion Viorel, născut la 09 martie 1993, originar din s.Gordinești, r-nul Ocnîța și domiciliat în s.Hădărăuți, r-nul Ocnîța.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 03.06.2014 - 09.02.2015,

2. Instanța de apel: 26.02.2015 - 13.05.2015,

3. Instanța de recurs: 31.07.2015 - 21.10.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Ocnîța din 09 februarie 2015, Bolbocean Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul a exercita activitate financiară pe un termen de 2 ani, în baza art.188 alin.(5) Cod penal la 12 ani închisoare și în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal 1 an închisoare.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 13 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunîndu-se încasarea de la Bolbocean Ion în folosul lui Tabuica Valeriu, a prejudiciului material în sumă de 3200 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Bolbocean Ion, la 01 iulie 2013, aproximativ la ora 16.00, avînd în posesia sa automobilul de model "Renault R-5" și conștientizînd faptul că Alaiba Valeriu dorește să procure automobilul în cauză, cu scopul de a dobîndi ilicit bunurile altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, s-a deplasat la ultimul acasă în s.Ocnîța, r-nul Ocnîța și, sub pretextul că-i vinde automobilul, a primit de la Alaiba Valeriu bani în sumă de 1500 lei, scriind personal o recipisă, indicînd suma de procurare a automobilului de 4100 lei și că după primirea sumei restante în mărime de 2600 lei, va elibera procură pe numele Alaiba Valeriu, iar pînă atunci automobilul va rămîne la păstrare la acesta din urmă. Continuîndu-și și conștientizînd acțiunile sale, sub diferite pretexte, aflîndu-se la volanul automobilului, la propunerea sa și împreună cu Alaiba Valeriu, s-au deplasat în s.Hădărăuți, apoi în s.Lipnic și la gara feroviară din or.Ocnîța. Întorcîndu-se la domiciliul lui Alaiba Valeriu, la 02 iulie 2013, aproximativ la ora 03.30, după ce acesta a coborît din automobil, Bolbocean Ion, contrar înțelegerii avute, a plecat cu viteză sporită într-o direcție necunoscută, cauzîndu-i astfel părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Tot el, fiind în stare de ebrietate alcoolică, la 18 mai 2014, în jurul orei 06.30, aflându-se în calitate de pasager împreună cu Roznovan Eduard în vehiculul de model „Toyota Avensis”, cu n/î OC AL 927, condus de Tabuica Valeriu, care se deplasa pe drumul R-II Ocnița - Briceni în direcția s.Hădărăuți, r-nul Ocnița, în timpul deplasării, după ieșirea din s.Ocnița r-nul Ocnița, între Bolbocean Ion și Tabuica Valeriu a apărut un conflict, în rezultatul căruia ultimul a oprit vehiculul și ieșind din automobil le-a cerut acestora să coboare. Coborându-se din automobil, Bolbocean Ion pe neașteptate l-a atacat pe Tabuica Valeriu, aplicându-i lovituri în diferite părți ale corpului cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.372 din 19.05.2014, vătămări corporale ușoare.

În continuare, Bolbocean Ion folosind un ciocan, pe care l-a luat din portbagajul automobilului sus indicat, l-a amenințat pe Tabuica Valeriu cu aplicarea violenței periculoase pentru viață și sănătate și, sub amenințările reale, a sustras în mod deschis de la acesta cheile de la vehicul, a urcat la volanul automobilului, iar Roznovan Eduard a urcat pe bancheta din față a pasagerului și au părăsit locul comiterii infracțiunii, deplasându-se în direcția s.Hădărăuți, r-nul Ocnița. În rezultatul acțiunilor date, Tabuica Valeriu a fost deposedat de autovehiculul său de model „Toyota Avensis”, cu n/î OC AL 927 și alte bunuri în suma totală de 214 550 lei, fiindu-i cauzată o daună materială în proporții deosebit de mari.

Tot el, la 18 mai 2014, în jurul orei 16.35, a fost reținut pe traseul R-11 Ocnița - Briceni, la km 17-11m, la intrarea în s.Hădărăuți din partea s.Corestăuți, r-nul Ocnița, conducând vehiculul de model „Toyota Avensis”, cu n/î OC AL 927, nedispunând de permis de conducere și fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, încălcând pct.10 alin.(2) lit.a) și pct.14, lit.a) din Regulamentul circulației rutiere, potrivit căruia „persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede și, la cererea lucrătorului de poliție, este obligată să înmâneze pentru control permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus”; „conducătorului de vehicule îi este interzis să conducă vehiculul dacă a consumat băuturi alcoolice”. Astfel, în urma examinării medicale în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, conform procesului-verbal al examinării medicale nr.120 din 18.05.2014, în aerul expirat de Bolbocean Ion se conținea alcool în cantitate de 0,59 mg/l, ce atestă starea de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri avocații Ig.Țurcanu, G.Moldovan în numele inculpatului și inculpatul, care au solicitat:

- avocații în numele inculpatului, casarea parțială a sentinței în latura penală, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile lui I.Bolbocean să fie reîncadrate din prevederile art.190 alin.(2) lit.(c) în cele ale art.190 alin.(1), deoarece nu s-a dovedit cauzarea prejudiciului material considerabil părții vătămate V.Alaiba, iar potrivit art.391 alin.(6) Cod de procedură penală, a înceta procesul penal în baza art.190 alin.(1) Cod penal în legătură cu împăcarea părților; - reîncadrarea acțiunilor inculpatului din prevederile art.188 alin.(5) în cele ale art.192¹ alin.(1), art.186 alin.(1) Cod penal și art.78 alin.(3) Cod contravențional, iar potrivit art.30 alin.(2) Cod contravențional a înceta procesul contravențional în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere, deoarece nu s-a constatat intenția inculpatului de a ataca partea vătămată V.Tabuica cu scopul de a sustrage automobilul acestuia, I.Bolbocean a răpit automobilul fără scop de însușire; - în temeiul art.84 Cod penal să-i fie stabilită inculpatului o pedeapsă neprivativă de libertate, invocând că instanța nu a apreciat la justa valoare probele cauzei, astfel nu a asigurat un proces corect și echitabil, fiind încălcat principiul contradictorialității; -

instanța nu a luat în considerație poziția părții apărări și a apreciat probele nu după propria convingere, dar după interpretarea părții acuzării; - la individualizarea pedepsei instanța urmează să țină cont de circumstanțele atenuante prezente în cauză - recunoașterea vinei, căința sinceră, vârsta tânără a inculpatului, precum și că are la întreținere mama bolnavă, care este invalid de gradul II;

- inculpatul, casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri mai blânde, pe motiv că pedeapsa aplicată este prea aspră în coraport cu cele comise; - instanța nu a luat în considerație circumstanțele atenuante prezente în cauză, și anume că dînsul a recunoscut vina, s-a căit sincer în cele comise, are la întreținere mama în etate și bolnavă, care necesită îngrijire.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 mai 2015, apelurile avocaților Ig.Țurcan, G.Moldovan în numele inculpatului și a inculpatului I.Bolbocean, au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a constatat că prima instanță obiectiv și sub toate aspectele, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, a examinat și apreciat probele administrate în cauză, care dovedesc cu certitudine vinovăția lui I.Bolbocean în săvârșirea infracțiunilor imputate, fiind bazate pe declarațiile părților vătămate V.Alaiba, V.Tabuica, a martorilor V.Pascal, N.Tabac, A.Melnic, E.Roznovan date atît la urmărirea penală, cît și în cadrul cercetării judecătorești, care coroborează cu materialele cauzei, și anume procesele-verbale de sesizare din 02.07.2013 și 18.05.2014 de către V.Alaiba și V.Tabuica, de cercetare la fața locului din 18.05.2014, potrivit căruia a fost stopat a/m „Toyota Avensis”, cu n/î OC AL 927 la volanul căruia se afla I.Bolbocean, de ridicare de la D.Tabac a loptopului de model „Asus” și de la V.Pascal a video registratorului și ochelarilor, de recunoaștere a persoanei după fotografie din 19.05.2014, de examinare medicală nr.120 din 18.05.2014, prin care s-a constatat gradul de ebrietate la inculpat, de examinare și recunoaștere a obiectelor din 21.05.2014, de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 22.05.2014, raportul de expertiză medico-legală nr.372 din 19.05.2014 în privința lui V.Tabuica, la care au fost depistate vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății pe un termen de pînă la 21 de zile.

La fel, instanța a conchis că probele nominalizate coroborează între ele și formează un ansamblu probatoriu, prin care se dovedește pe deplin vinovăția inculpatului pe întregul volum de învinuire, corect încadrînd acțiunile inculpatului în baza art.190 alin.(2) lit.c), art.188 alin.(5) și art.264¹ alin.(4) Cod penal, astfel fiind totalmente combătute argumentele invocate în cererile de apel.

Totodată, instanța de apel a menționat că, nu poate fi reținută solicitarea apelanților privind reîncadrarea acțiunilor inculpatului din prevederile art.190 alin.(2) în cele ale art.190 alin.(1) Cod penal, fiind invocat faptul, că prejudiciul cauzat părții vătămate V.Alaiba nu este considerabil, deoarece potrivit art.126 alin.(2) Cod penal, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luîndu-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege - gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, reieșind din faptul că partea vătămată V.Alaiba a indicat că suma de 1500 lei pentru el este *“importantă, prețuită”* și că *“în timpul acela suma aceasta era foarte considerabilă”*, instanța de apel a conchis că nu poate fi reținută invocarea părții apărării, precum că dauna cauzată părții vătămate nu este considerabilă, respingînd argumentele privind reîncadrarea acțiunilor inculpatului în baza art.190 alin.(1) Cod penal, cu încetarea procesului penal în baza art.109 alin.(1) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților.

De asemenea, instanța de apel a respins argumentele apelantului cu privire la reîncadrarea acțiunilor inculpatului din prevederile art.188 alin.(5) în cele ale art.192¹ alin.(1), 186 alin.(1) Cod penal și art.78 Cod contravențional, pe motiv că s-a constatat cu certitudine că inculpatul, acționând agresiv față de partea vătămată V.Tabuica, i-a aplicat lovituri în regiunea capului și a feței, amenințându-l cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătate, cu un ciocan, cu scopul de a sustrage automobilul, luându-i cheile din buzunar, însă acțiunile lui infracționale au fost curmate de către E.Roznovan, care l-a deposedat de ciocan.

Reieșind din aceste împrejurări, instanța a conchis că în acțiunile inculpatului sînt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, inclusiv latura obiectivă și cea subiectivă, intenția inculpatului fiind îndreptată de a sustrage automobilul și alte bunuri ale părții vătămate V.Tabuica prin aplicarea violenței și amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea acestuia.

Prin urmare, instanța de apel a apreciat critic argumentele apelanților referitor la faptul că inculpatul nu a avut intenția de a însuși automobilul ce aparținea lui V.Tabuica, întrucît acestea vin în contradicție cu probele prezentate de către partea acuzării, care combat totalmente versiunea apărării.

Referitor la acuzarea înaintată în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, instanța de apel a constatat că aceasta și-a găsit confirmare fiind prezente indicile calificative “conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care nu deține permis de conducere”.

Instanța de apel a indicat că, la stabilirea pedepsei inculpatului, prima instanță a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunilor comise, de motivul acestora, de circumstanțele cauzei care agravează ori atenuază pedeapsa, de persoana celui vinovat, astfel considerînd că pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptelor comise și individualizată conform prevederilor legale și corect a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului poate fi numai prin izolarea lui de societate, astfel că pedeapsa aplicată acestuia este legală, în limitele legii și individualizată corect.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare avocatul I.Țurcanu în numele inculpatului și inculpatul care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea integrală a acesteea, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, pe motiv că în acțiunile inculpatului nu au fost constatate elementele componente infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(5) Cod penal, faptei fiind dată o încadrare juridică greșită, invocînd că inculpatul nu a avut scopul sustragerii automobilului, între partea vătămată V.Tabuica și inculpat au fost stabilite acțiuni de conflict, ceartă, dar nu un atac tîlhăresc cu scopul de a sustrage automobilul și bunurile acestuia, astfel fapta nu poate fi calificată ca atac tîlhăresc dacă scopul de sustragere a apărut la făptuitor deja după aplicarea violenței sau după amenințarea cu aplicarea ei, deci, acțiunile inculpatului urmau a fi calificate prin concurs de infracțiuni prevăzute de art.186, 192¹ alin.(2) sau (3) Cod penal și art.78 Cod contravențional; - instanța de apel a examinat cauza superficial și subiectiv, nu a verificat declarațiile și probele examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată cu consemnarea lor în procesul-verbal; - instanța a respins demersul apărării cu privire la audierea suplimentară a părții vătămate și a martorilor, precum și de a da citire materialelor dosarului, prin ce a fost încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil; - acuzarea nu a demonstrat că prejudiciul cauzat în mărime de 1500 lei poartă un caracter considerabil pentru partea vătămată V.Alaiba, care dispune de automobil propriu și deci, nu se află într-o stare vulnerabilă, în rest indicînd repetat aceleași motive ca și în apel, descrise la pct.3 al prezentei hotărîri.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat declararea inadmisibilității recursurilor ca fiind neîntemeiate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.427 alin.(1) pct.6), 8), 12) Cod de procedură penală, la care fac referință recurenții, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii, ori faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizînd norma procesual penală sus menționată la situația în cauză, Colegiul conchide că temeiurile invocate de recurenți nu și-au găsit confirmare, deoarece, după cum rezultă din partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a analizat obiectiv probele administrate și și-a motivat soluția adoptată, indicînd din care motive a ajuns la concluzia de a menține sentința, soluție expusă detaliat și motivat la pct.4 al prezentei decizii.

Astfel, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

După cum rezultă din conținutul recursurilor, autorii acestora nu sînt de acord cu condamnarea inculpatului în baza art.190 alin.(2) lit.c) și art.188 alin.(5) Cod penal, considerînd că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia în săvîrșirea infracțiunilor imputate, iar acțiunile inculpatului urmau a fi corect reîncadrate din prevederile art.190 alin.(2) lit.(c) în cele ale art.190 alin.(1), din prevederile art.188 alin.(5) în cele ale art.192¹ alin.(2) sau (3), art.186 alin.(1) Cod penal și art.78 alin.(3) Cod contravențional, inculpatul urmînd a fi condamnat cu aplicarea unei pedepse neprivative de libertate.

La acest capitol, Colegiul penal constată că prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecînd cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, părțile vătămate, martorii, a cercetat actele cauzei, apreciindu-le în mod obiectiv, care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.190 alin.(2) lit.c), art.188 alin.(5) și 264¹ alin.(4) Cod penal, pe deplin a fost dovedită.

Instanța de apel, respectînd prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță, expusă mai sus, deoarece argumentele apărării nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată.

Conform textelor sentinței și deciziei, instanțele de fond au conchis că vinovăția lui I.Bolbocean în săvîrșirea infracțiunilor imputate se dovedește prin probele administrate legal în cadrul urmăririi penale, verificate și cercetate în ședințele de judecată, și anume prin declarațiile inculpatului, a părților vătămate V.Alaiba și V.Tabuica, a martorilor V.Pascal, N.Tabac, A.Melnic, E.Roznovan date atît la urmărirea penală, cît și în cadrul cercetării judecătorești, care coroborează cu materialele cauzei, și anume procesele-verbale de sesizare din 02.07.2013 și 18.05.2014 de către V.Alaiba și V.Tabuica, de cercetare la fața locului din 18.05.2014, potrivit căruia a fost stopat a/m „Toyota Avensis”, cu n/î OC AL 927 la volanul căruia se afla I.Bolbocean, de ridicare de la D.Tabac a loptopului de model „Asus” și de la V.Pascal a video registratorului și ochelarilor, de recunoaștere a persoanei după fotografie din 19.05.2014, de examinare medicală nr.120 din 18.05.2014, prin care s-a constatat gradul de ebrietate la inculpat, de examinare și recunoaștere a obiectelor din

21.05.2014, de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 22.05.2014, raportul de expertiză medico-legală nr.372 din 19.05.2014 în privința lui V.Tabuica, la care au fost depistate vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății pe un termen de pînă la 21 de zile, probe care sînt amănunțit descrise în hotărîrile judecătorești și care sînt pertinente și concludente, coroborează între ele și nu prezintă temei de îndoială..

Prin urmare, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui I.Bolbocean, inclusiv vinovăția acestuia, după cum rezultă din sentința primei instanțe și decizia instanței de apel, care s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Argumentele părții apărării referitor la faptul că în acțiunile inculpatului I.Bolbocean lipsesc elementele componente ale infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(5) Cod penal, nu pot fi reținute și contravin materialelor din dosar, dat fiind că în cauză cu certitudine s-a constatat intenția directă a inculpatului de a sustragere automobilul părții vătămate, acestuia fiindu-i aplicate lovituri în cap și față, și amenințat cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea lui, cu aplicarea unui obiect în calitate de armă - cu un ciocan.

Instanțele de fond corect au apreciat critic afirmațiile părții apărării, precum că inculpatul nu a avut scopul de a sustrage automobilul părții vătămate, acestea fiind în contradicție cu probele administrate în cauză, care combat totalmente versiunea apărării, scopul de sustragere a automobilului și altor bunuri ce se aflau în salonul acestuia se confirmă prin comportamentul și faptele inculpatului după comiterea infracțiunii și prin declarațiile martorilor N.Tabac, E.Roznovan și V.Pascal, ultimul declarînd că I.Bolbocean i-a comunicat că a cumpărat automobilul de model „Toyota Avensis”, iar videoregistratorul și ochelarii care se aflau în salonul automobilului le-a dat soției sale, astfel inculpatul se comporta în raport cu bunurile părții vătămate ca și cum ar fi proprietarul acestora.

De asemenea, instanțele, reținînd faptul că inculpatul în urma acțiunilor sale nu a întreprins careva măsuri pentru restituirea automobilului, nu s-a predat organelor de drept, dar a continuat să țină bunurile în proprietatea sa pînă la momentul cînd a fost stopat de către colaboratorii de poliție, just au conchis că, la caz, nu poate fi reținută prezența laturii obiective a componentei infracționale de răpire a mijlocului de transport, care presupune scopul folosinței temporare a mijlocului de transport răpit, or, reieșind din circumstanțele cauzei, scopul inculpatului a fost anume de sustragere a automobilului, inclusiv a bunurilor părții vătămate V.Tabuica.

În concluzie, instanțele de fond just au conchis că acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art.188 alin.(5) Cod penal și nu pot fi fracționate, după cum propune partea apărării, în prevederile art.192¹, 186 Cod penal și art.78 Cod contravențional, ceea ce ar fi contrar dispozițiilor art.118 Cod penal, dat fiind că inculpatul a acționat cu un singur scop, avînd o intenție unică de a sustrage automobilul părții vătămate.

La fel, neîntemeiate sînt și afirmațiile părții apărării, precum că acțiunile inculpatului urmau a fi reîncadrate din prevederile art.190 alin.(2) lit.c) în cele ale art.190 alin.(1) Cod penal, deoarece s-a stabilit că prejudiciul cauzat de inculpat părții vătămate V.Alaiba nu este considerabil.

La acest capitol, Colegiul penal consideră că instanța de apel just a ajuns la concluzia că dauna cauzată părții vătămate V.Alaiba în mărime de 1500 lei poartă un caracter considerabil.

În acest sens instanța ține să enunțe că, potrivit art.126 alin.(2) Cod penal, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luîndu-se în considerare valoarea,

cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei.

Prin urmare, instanța de apel, apreciind declarațiile părții vătămate V.Alaiba, care atît la urmărirea penală, cît și în prima instanță, a afirmat că prejudiciul la momentul săvîrșirii infracțiunii pentru el era considerabil, corect a încadrat fapta săvîrșită de inculpat în prevederile art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal, fiindcă starea de fapt și de drept stabilită concordă cu circumstanțele constatate și probele administrate.

Astfel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile privind vinovăția lui I.Bolbocean în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.190 alin.(2) lit.c), 188 alin.(5) și 264¹ alin.(4) Cod penal rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea acestuia, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția lui în săvîrșirea infracțiunilor imputate.

Afirmațiile recurentului, precum că instanțele de judecată incorect au apreciat probele cauzei punîndu-le la baza vinovăției lui I.Bolbocean, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursurilor, deoarece, ca probe, acestea sînt adunate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțe conform legislației în vigoare. Mai mult că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de două instanțe de judecată. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, doar atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească devenită definitivă.

Concomitent, urmează de evidențiat faptul că argumentele invocate de partea apărării au fost deja obiect de judecare în instanța de apel, iar aceasta, respectînd prevederile art.414 Cod de procedură penală, minuțios le-a examinat și, apreciind toate probele din dosar, examinîndu-le în ansamblu, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, corect considerînd neîntemeiate argumentele apelanților.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Temeiurile invocate de partea apărării, precum că instanța de apel nu a verificat declarațiile și probele examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată cu consemnarea lor în procesul-verbal, nu pot fi reținute, deoarece potrivit procesului-verbal din 18.03.2015 atît probele prezentate de partea acuzării, cît și cele prezentate de partea apărării au fost cercetate și consemnate în procesul-verbal (f.d.58-59 v.3).

Referitor la demersul apărării cu privire la audierea suplimentară a părții vătămate V.Tabuica și a martorilor E.Roznovan, N.Tabac și V.Pascal, instanța de apel l-a respins, pe motiv că aceștia au fost audiați în instanța de fond, în prezența inculpatului și apărătorilor acestuia, dînșii avînd posibilitatea acordării întrebărilor pentru elucidarea tuturor circumstanțelor cauzei, mai mult că, avocatul înaintînd demersul dat, nu a specificat ce circumstanțe urmează a fi constatate care ar avea relevanță la caz.

La acest capitol, Colegiul penal atestă că, potrivit art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, persoanele audiate în prima instanță pot fi audiate în instanța de apel, conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță, la solicitarea părților doar în cazul în care declarațiile acestora se contestă de către părți.

Potrivit procesului-verbal al ședinței instanței de apel, avocatul a solicitat audierea părții vătămate și a martorilor indicați mai sus doar „*pentru a ne clarifica cu cheiele și cu*

ciocanul”, iar „N.Tabac urmează a fi audiată pentru a ne confirma că E.Roznovan a fost la aceasta și a spus că este proprietar al automobilului, ...V.Pascal...se află în aceeași situație ca și martorul E.Roznovan”, deci, reieșind din conținutul acestei solicitări, nu rezultă că declarațiile părții vătămate V.Tabuica și a martorilor E.Roznovan, N.Tabac și V.Pascal date în prima instanță sînt contestate de partea apărării, iar împrejurările la care avocatul a făcut referință, au fost deja constatate în prima instanță.

Ca temei de casare a deciziei instanței de apel, partea apărării a invocat și prevederile art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal constată că acest temei, nu persistă în cauză, deoarece instanțele de judecată nu au făcut o altă încadrare juridică a faptelor decît cea sub care a fost pus sub învinuire I.Bolbocean.

Astfel, analizînd materialele cauzei și hotărîrile judecătorești atacate, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărîrilor judecătorești contestate.

Pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, în limita sancțiunilor normelor penale în baza cărora a fost declarat vinovat, ținîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunilor comise, care se atribuie la categoria celor grave, de persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate de avocat în numele inculpatului și de inculpat, și, potrivit legii, se impune respingerea acestora ca inadmisibile, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Țurcanu Igor, în numele inculpatului și inculpatul Bolbocean Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 mai 2015, în cauza penală în privința lui Bolbocean Ion, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 noiembrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu